

af at gå på arbejde, og det er derfor, vi gerne vil fordele arbejdet.

Jeg kan forstå, at ordføreren fra Dansk Folkeparti helt seriøst mener, at offentligt ansatte laver dobbelt så meget i deres privatliv som privat ansatte, og at det er derfor, offentligt ansatte har et dobbelt så højt sygefravær. Ellers kan jeg simpelt hen ikke forstå forklaringsmodellen. Men den er selvfølgelig vældig behagelig for Dansk Folkepartis ordfører, hvis Dansk Folkeparti gerne vil fralægge sig ansvaret for, at der er skåret så hårdt ned i kommunerne og dermed på de offentligt ansatte, at de skal løbe alt for hurtigt, og at den markedsførelse, der samtidig finder sted, betyder, at alting hele tiden skal gøres op i minutter. Man skal nå mere og mere på den samme tid, og derfor kan man ikke nå at yde den indsats, man gerne vil, og kan ikke nå at lægge den kærlighed og omsorg i sit arbejde, man gerne vil.

Det mener vi er en væsentlig årsag til stress, og derfor ønsker vi at fordele arbejdet. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti mener, vi kun skal se på, hvor meget familierne laver i deres fritid, og overhovedet ikke på, hvilken betydning det har, hvor travlt man har på arbejdet.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan altså kun sige, at Enhedslisten har en speciel måde at tolke på. Hvis ens mening ikke lige falder i tråd med det, Enhedslisten mener, har man et mærkeligt syn på tilværelsen.

Det, jeg har sagt, er, at man skal se på samspillet mellem arbejdsliv og familieliv. Der er flere faktorer, som gør, at man får stress, der er noget på arbejdet, hvor man har hulens travlt – det vil jeg blankt erkende – der er noget i familielivet, hvor man har et stort indhold, og når det hele kobles sammen, kan det være med til at udløse stress.

For mig virker det, som om Enhedslisten har fokus på, at det kun er arbejdslivet, der har skylden, og at arbejdstiden skal skæres ned. Det er den arbejdsfordeling, Enhedslisten gerne vil have: Alle skal ud på arbejdsmarkedet, og alle skal have nedsat deres arbejdstid, men stadig have det samme for deres arbejde. Sådant har jeg også forstået det, men det fungerer altså ikke i et moderne samfund. Så kommer vi tilbage til det kommunistiske samfund, som jeg ved at Enhedslisten før har sagt de gerne vil have, og det kan vi altså ikke bruge til noget i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er da vældig interessant at høre, at Dansk Folkeparti ikke kan bruge, at der ansættes flere hjemmehjælpere, og at Dansk Folkeparti ikke kan bruge, at der ansættes flere til at gøre rent, flere til at tage sig af vores børn osv. i stedet for den situation, vi har i dag, hvor nogle løber alt for stærkt og bliver nedslidte af det, og nogle bliver nedslidte af at gå derhjemme og blive stressede, fordi de ikke kan få lov til at bidrage på arbejdsmarkedet.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti, som jo bryster sig af, at man gerne vil være et socialt parti, i stedet skærer ned og ikke vil være med til at sige: Vi skal have ansat nogle flere til at løse arbejdsopgaverne – helt konkret på rengøringsområdet, som jeg kan huske hr. Bent Bøgsted var meget optaget af, dengang vi diskuterede arbejdsmiljøreform.

Mener hr. Bent Bøgsted seriøst, at ansvaret for, at mange, der gør rent, bliver slidt ned, skal lægges på deres privatliv? Og har vi som offentlige arbejdsgivere – det Folketing, hvor hr. Bent Bøgsteds parti er med i det flertal, der bestemmer arbejdsvilkårene, fordi det fastsætter økonomien for kommunerne – ikke noget ansvar for, at rengøringsmedarbejderne bliver slidt ned? Har hr. Bent Bøgsted ikke noget ansvar for at sikre, at de ikke skal løbe alt for stærkt, men faktisk har mulighed for at udføre deres arbejde inden for den tid, der er sat af? Det kan gøres ved at ansætte nogle flere til at gøre rent.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg vil da blankt erkende, at alle arbejdsgivere har et ansvar for, at deres personale har det godt. Det har vi aldrig påstået de ikke har, tværtimod har vi altid talt om, også i arbejdsmiljøloven, at arbejdsgiveren har ansvaret for det, og det er også derfor, det psykiske arbejdsmiljø ligger i arbejdsmiljøloven.

Men jeg må altså også blankt erkende, at fru Line Barfod – og det gælder hele Enhedslisten – tolker det, der bliver sagt her fra talerstolen, på en måde, som ikke ret mange forstår. Det bliver tolket i den retning, at vi simpelt hen er imod alt, hvad der hedder forbedringer for den enkelte medarbejder på arbejdsmarkedet, man det er vi ikke.